

Conclusies

- het bestreden besluit gedeeltelijk nietig te verklaren voor zover de president daarin ten onrechte ten eerste heeft vastgesteld dat de handelingen van de directeur Communicatie jegens verzoekster, zoals bedoeld in de punten 20 tot en met 24, 25, 31, 34, 46, 50 en 51 van het rapport, geen psychisch geweld vormden, ten tweede dat het niet nodig was om een tuchtprocedure tegen die directeur in te leiden, en ten derde dat het bestreden besluit waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster slachtoffer is geweest van psychisch geweld, strikt vertrouwelijk moet blijven;
- de EIB te veroordelen tot vergoeding van ten eerste de immateriële schade die zij heeft geleden als gevolg van het psychisch geweld van de directeur Communicatie zoals vastgesteld in het bestreden besluit en haar uit dien hoofde een bedrag van 121 992 (honderdeenentwintig duizend negenhonderd tweeënnegentig) EUR toe te kennen, ten tweede de door haar geleden immateriële schade die losstaat van de onwettigheid waarop de gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden besluit is gebaseerd en haar uit dien hoofde 25 000 (vijfentwintig duizend) EUR toe te kennen, en ten derde de immateriële schade als gevolg van de schending door de algemeen-directrice Personeelszaken van de onafhankelijkheid van de door de directeur Conformiteit gevoerde meldingsprocedure en de intimidatie of de dreiging van represailles van de algemeen-directrice Personeelszaken jegens verzoekster en haar uit dien hoofde 25 000 (vijfentwintig duizend) EUR toe te kennen;
- de EIB te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan verkeerde rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten, in het besluit van de Europese Investeringsbank (EIB) van 20 maart 2017 (hierna: „bestreden besluit”), bij de kwalificatie van verschillende, door verzoekster aan de orde gestelde praktijken. Dit middel bestaat uit twee onderdelen:
 - Eerste onderdeel: verkeerde rechtsopvattingen bij de toepassing van de voorwaarde dat handelingen van psychisch geweld herhalend moeten zijn;
 - Tweede onderdeel: kennelijke beoordelingsfouten als gevolg van het feit dat bepaalde aan de orde gestelde praktijken objectief afbreuk konden doen aan het zelfvertrouwen en de zelfachting.
2. Tweede middel, ontleend aan fouten in verband met het niet-inleiden van een tuchtprocedure. Dit middel bestaat uit twee onderdelen:
 - Eerste, primair aangevoerde onderdeel: verkeerde rechtsopvatting;
 - Tweede, subsidiair aangevoerde onderdeel: kennelijke beoordelingsfout en/of schending van het evenredigheidsbeginsel.
3. Derde middel, ontleend aan onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten bij de aan verzoekster opgelegde verplichting om het bestreden besluit, volgens hetwelk zij slachtoffer was geweest van psychisch geweld door de directeur Communicatie, vertrouwelijk te houden.

Beroep ingesteld op 28 juni 2017 — Dalli/Commissie

(Zaak T-399/17)

(2017/C 277/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: John Dalli (St. Julians, Malta) (vertegenwoordigers: L. Levi en S. Rodrigues, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de vergoeding gelasten van de schade, met name de morele schade, die voorlopig geraamd wordt op 1 000 000 EUR;
- verweerster verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep tot schadevergoeding voert verzoeker twee middelen aan met betrekking tot de gestelde onrechtmatigheid.

1. OLAF's gedrag was onrechtmatig

- OLAF heeft met name de volgende onrechtmatigheden begaan: zijn beslissing tot inleiding van het onderzoek is onrechtmatig; de beschrijving van de onderzoeken bevat gebreken en de uitbreiding van de draagwijdte van het onderzoek is onrechtmatig; OLAF heeft de beginselen inzake bewijsvergaring (met inbegrip van verdraaiing en vervalsing van bewijs), het recht van verdediging en verschillende bepalingen van Unierecht [zoals artikel 339 VWEU, de artikelen 4, 8 en 11, lid 7, van verordening (EG) nr. 1073/1999, artikel 4 van besluit 1999/396 van de Commissie, artikel 18 van de instructies van OLAF, en artikel 13, lid 5, van de regels van het Comité van toezicht] geschonden; het heeft bovendien het vermoeden van onschuld en het recht op bescherming van persoonsgegevens geschonden.

2. Het gedrag van de Commissie was onrechtmatig

- De Commissie heeft de volgende onrechtmatigheden begaan: zij heeft het beginsel van behoorlijk bestuur en de verplichting om objectief, onpartijdig, loyaal en in overeenstemming met het onafhankelijkheidsbeginsel te handelen geschonden, en zij heeft OLAF's onafhankelijkheid geschonden.

Beroep ingesteld op 27 juni 2017 — Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House)**(Zaak T-402/17)**

(2017/C 277/72)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Vienna International Hotelmanagement AG (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: M. Zrzavy, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: Uniewoordmerk „Vienna House” — inschrijvingsaanvraag nr. 14 501 357

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 25 april 2017 in zaak R 333/2016-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.